

[Agnete Laustsen]

skøn om, at der på landsplan bliver tale om ca. 25 medarbejdere, er helt undervurderet.

Ud over pensionerne indeholder forslaget bestemmelser om afskaffelse af fradrag, bl. a. forskudsafskrivninger og henlæggelser til investeringsfond, som ministeren mener indebærer en form for skattefri opsparing. Da filosofien bag hele denne socialindkomstlovgivning – en filosofi, som jeg i øvrigt er enig i – går ud på, at man ikke nødvendigvis skal anerkende de fradrag, folk har i deres skattepligtige indkomst, i socialindkomsten, vil jeg gerne spørge, hvorfor man stadig skal kunne bevare fradrag i socialindkomsten for forsørgelseskontrakter. De er jo for en stor dels vedkommende også udtryk for opsparing, så hvorfor skal der gives fradrag for dem både i den skattepligtige indkomst og i socialindkomsten? Skatteministeren oplyste forleden, at alene fremmedarbejdere har tegnet kontrakter for ca. 250 mill. kr., og det vil sige dels, at disse penge ikke kommer til beskattning her i landet, dels at mennesker med sådanne kontrakter får deres socialindkomst nedsat, således at de er berettigede til større tilskud, billigere daginstitutioner osv. Det har efter min mening ikke meget at gøre med den retfærdighed, ministeren så ivrigt plæderer for, og jeg tror, det vil være vanskeligt at forklare den almindelige funktionær eller tjenestemand, at vedkommendes socialindkomst skal sættes i vejret, fordi der indgår en pensionsordning, de måske slet ikke selv er interesserede i, i deres løn, hvorimod deres nabo får sin socialindkomst nedsat, fordi han har en slags frivillig pensions- eller opsparringsordning i udlandet.

Det vil formentlig stå klart, at det konservative folkeparti ikke kan medvirke til dette lovforslags forhastede gang igennem tinget, og at vi beklager, at der ikke har været lagt op til et bredt politisk samarbejde om et så væsentligt samfundsmæssigt område som socialektoren.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg mener, det er helt uanstændigt, at vi får sådanne lovforslag lagt på bordet i torsdags og skal behandle dem allerede i dag. Hvad er det ærlig talt for et havsværk, regeringen har med at få disse lovforslag igennem? Jeg synes, det var bedre, om vi fik nogle velgennemtænkte forslag på bordet og der-

med også mulighed for at sætte os ind i det. Jeg synes egentlig, at socialindkomst fase I tydeligt har båret præg af, at en lang række ting ikke har været gennemtænkt, hverken økonomisk eller på anden måde, altså at det er blevet fremsat alt for hastigt. Vi har jo også i dagspressen set, hvordan kommunerne, som det er sagt fra tidligere ordføreres side, har haft en lang række problemer med at forklare borgerne, hvordan lovgivningen angående socialindkomsten vil komme til at virke for den enkelte, og det er klart utilfredsstillende for borgerne. Det er uanstændigt, at kommunerne skal have sådanne forslag uden at være blevet ordentligt orienteret, og uden at cirkulærerne har fulgt med forslagene.

Vi ser det også med de to lovforslag, vi nu har til behandling, at end ikke folketingets trykkeri kan følge med, eftersom vi modtager det ene lovforslag som duplikeret A-4 ark. Det skal alt sammen gå meget, meget hurtigt, så ingen har tid til at sætte sig ind i det eller mulighed for at gennemføre det.

Med lovforslag nr. L 92 vil man bl. a. ændre reglerne om selvstændige virksomheders muligheder for at afskrive på varelagre. Det kommer stort set til at gå ud over indehaverne af små håndværksvirksomheder og andre virksomheder, som har behov for afskrivninger for overhovedet at kunne overleve, idet disse mennesker ikke får mulighed for at få nogen ydelser på det sociale område. Det er en gruppe mennesker, som i hvert fald ikke udnytter det sociale system, men de kan jo komme i den situation, at de får behov for social bistand, og denne mulighed fratager man dem, skønt de faktisk i en årrække har levet på et eksistensminimum. Det er særlig angrebet på henlæggelser til investeringsfond og varelagerafskrivninger, som jeg føler er helt urimeligt.

Hvad angår den anden del af forslaget om ligestilling med hensyn til pensionsordninger, er det igen noget, som vil give arbejdsgiveren administration, hvoraf følger, at det er de små virksomheder, der får de største problemer med at administrere hele ordningen på pensionsområdet. Det er urimeligt at lægge disse byrder på de mindre arbejdsgivere, hvis problemer igen vil blive forøget. Vi ved, at mange mindre arbejdsgivere må ordne de administrative ting i de sene aftentimer, hvil-